

“Mestregels onbegrijpelijk”

Groot was de schrik vorig jaar toen in de derogatiewetgeving werd vastgelegd dat derogatiebedrijven nog maar twintig procent maïs mogen telen. Gevolg: minder maïs en een tekort aan ruwvoer, maïs brengt meer op dan gras. Jan Bakker van KWS snapt niets van deze nieuwe regels. Maïs produceert veel meer dan gras, met minder stikstof.

De cijfers van het Nederlandse rassenonderzoek laten duidelijk zien wat de potentie is van maïs. Al jaren wordt hier een opbrengst van twintig ton droge stof per hectare gehaald. Natuurlijk, de praktijk haalt dat niet - de meeste bedrijven stranden zelfs tussen de vijftien en zestien ton - maar de potentie is er. En wat in elk geval duidelijk zo blijkt uit onderzoek voor de Kringloopwijzer, bij gras blijven de meesten steken tussen de tien en twaalf ton droge stof per hectare. Het betekent dat er gemiddeld per hectare vijf ton minder droge stof wordt geoogst bij gras dan bij maïs. In voederwaarde is het gat nog groter, want waar de maïskuilen op een gemiddelde Vem-waarde van rond de 1000 zitten, blijven de gras-kuilen steken op gemiddeld 900 Vem. Je kunt dus stellen dat maïs ongeveer 6000 kVem meer per hectare levert dan gras. Voor de veehouderijbedrijven betekende de plotselinge

beleidswijziging dus dat ze nog minder voer van eigen land kunnen halen. Een vreemde ontwikkeling, vindt Jan Bakker van KWS. “Minder maïs betekent dat de bedrijven ook minder energiewaarde van eigen land halen. Want maïs teel je voor het zetmeel, omdat dit in gras ontbreekt. Op bedrijven met een ruwvoertekort betekent dit dat er meer krachtvoer mee veel maïs er in, moet worden aangevoerd. Het beleid wil graag dat we efficiënter met mineralen omgaan, maar verplicht om minder maïs te telen, terwijl dat op bedrijfsniveau veel efficiënter is. Ze vergeten dat de koe ook een systeem is, dat je voldoende eiwit en energie nodig hebt om goed te produceren. Nu moet je dat compenseren door krachtvoer aan te voeren.”

Bakker plaatst nog meer vraagtekens als hij kijkt naar de hoeveelheid eiwit die er van een hectare komt. “Ze zeggen altijd dat je gras teelt voor het eiwit en maïs voor het zetmeel. Maar als je kijkt naar de hoeveelheden, dan zie je dat je van een hectare snijmaïs ook 1000 tot 1400 kilogram ruw eiwit haalt. Gras komt afhankelijk van het jaar ook niet verder dan 1500 tot 1700 kilogram.”

Voor hem is duidelijk dat over deze maatregelen nauwelijks is nagedacht. “We worden gewoon afgestraft omdat grond waarop maïs wordt verbouwd in de winter zwart is. En dat wordt in het beleid gelijkgesteld met uitspoelingsgevoelig. Terwijl maïs bij de huidige normen alles uit de bodem haalt wat erin zit. Vergeet niet dat maïs tot wel 60 centimeter diep kan wortelen. Gras komt meestal niet verder dan 20 centimeter.”

Bakker adviseert dan ook nadrukkelijk om indien mogelijk bedrijven aan te raden om verhoudingsgewijs meer mest naar de maïs te doen. “In Nederland kan dat gelukkig nog, in België is dat zelfs al per perceel vastgelegd”, vertelt hij. Als het gaat om het voeren, verbaast hij zich erover dat er niet veel meer bedrijven zijn die kiezen voor het gebruik van bijvoorbeeld CCM of geplette maïs. “Dat is een product met een enorme voederwaarde dat je voor € 0,15 tot € 0,17 per kilogram kunt kopen of nog goedkoper zelf kunt produceren. Als een veehouder krachtvoer moet kopen betalen ze 30-35 cent per kg voor hoog energiebrok. Dat kunnen boeren via maïs zelf veel goedkoper telen. Loonwerkers die willen zorgen dat klanten lagere voerkosten hebben, moeten hier dus op inspelen.”

Belangrijke KWS-rassen

- *Millesim, beslaat de laatste jaren ongeveer tien procent van het areaal. Kan overal worden geteeld.*
- *Ricardinio, bijna net zo groot als Millesim, is nog wat vroeger en kan ook in de noordelijke provincies een goed gewas geven.*
- *Torres, al jaren op de Nederlandse rassenlijst, groeit nog steeds*
- *Genialis, een nieuw ras dat de opvolger moet worden van de Millesim. Voor dit jaar rekent KWS op 15.000 hectare.*
- *Kompetens, ligt twee jaar in het rassenonderzoek en steekt flink boven de huidige rassen uit, met hoge zetmeelcijfers.*

Al jaren behoren de KWS-rassen tot de meest geteelde.

TEKST & FOTO: Toon van der Stok